

Pedra, paper o tisora

Un relat de: [SomriureXsobreviure](#)

Alguns dies el sol es pont a les set del matí quan tot just ha de començar a sortir. Són dies que no ets persona. Ets pedra, paper o tisora.

Ell dorm al teu costat. Ell sempre dorm més que tu. El mires, somrius i et tornes a estirar. Decideixes obrir la finestra, amb l'esperança de que un raig de sol li toqui a la cara i es desperti. A fora plou. Avui no hi ha sol.

El despertador sona. Inconscientment l'agafa i el para. Mai recorda prémer el botó per a què no es repeteixi l'alarma cada deu minuts. El miro i torno a somriure. Ell no s'adona de res. Veien l'èxit de l'alarma del mòbil m'endormisco de nou (sempre al seu costat).

Al cap d'una estona llarga em torno a despertar. Jo no tinc pressa però ell sí. Miro de parlar-li fluix bora l'orella per a desvetllar-lo, (com si fos un nen petit) mica en mica perquè pugui començar el dia amb energia positiva. No hi ha manera. Ni amb el soroll del despertador de campaneta es desperta. És com una marmota. Però maca. Molt maca.

S'adona que començo a perdre la paciència.

M'abraça m'entres em rodeja la cintura amb els braços. Comença a fer-me petons.

Petons dolços. Petons sensuals. Petons tendres. Petons aferrissats. Petons màgics. Petons salats. Petons amargs. Petons apassionats. Petons aspres. Petons molls.

Aquests petons desemboquen en un mar ple de passió i amor. Molt d'amor. Els dos cossos es fonen i es confonen en un de sol.

Els llençols s'enganxen a la pell humida de suor m'entres ell recorre cada racó del teu cos. Te'l mires. És màgia. Pura màgia.

L'estimes. I mai podràs deixar-ho de fer.

Alguns dies el sol es pont a les set del matí quan tot just ha de començar a sortir. Són dies que no ets persona, però pots fer evolucionar la pedra, paper o tisora amb un simple gest; DESPERTA'T!